

Wszystkie wojny to wojny bankierów. Tak samo było w przypadku operacji antyterrorystycznej w Kijowie w 2014 roku.

Raport „Key Markets” z środy, 15 kwietnia 2026 r.

[Alex Krainer](#)

Dzisiaj, 15 kwietnia 2026 r., mija 12 lat od rozpoczęcia ukraińskiej operacji antyterrorystycznej (ATO), która wywołała lawinę wydarzeń prowadzących do wojny domowej na Ukrainie i sprawiła, że ostateczna konfrontacja między Rosją a Stanami Zjednoczonymi i NATO stała się praktycznie nieunikniona. ATO stanowiła kluczowy element próby przejęcia przez mocarstwa zachodnie pełnej kontroli nad Ukrainą, ale jednocześnie jej charakter i intensywność były celowo zaciemniane w zachodnich mediach.

Przewrót na Majdanie i rozpad Ukrainy

W lutym 2014 roku doszło do brutalnego obalenia demokratycznie wybranego rządu **Aleksandra Janukowycza**, co wywołało silny opór w południowych i wschodnich regionach Ukrainy, gdzie

większość mieszkańców rozumiała, co działo się w Kijowie. Były to najbardziej zaludnione regiony Ukrainy, które w przeważającej większości popierały prezydenta Janukowycza. W Donbasie Janukowycz uzyskał ponad 90% głosów w wyborach w 2010 r., a mieszkańcy tego regionu nie zaakceptowali jego brutalnego obalenia.

Tuż po zamachu stanu Rosja podjęła działania mające na celu zabezpieczenie Półwyspu Krymskiego. 27 lutego 2014 r. stacjonujące na Krymie oddziały rosyjskie zajęły wszystkie strategiczne punkty półwyspu, aby zapobiec jego siłowemu przejściu przez siły kijowskiej junty. 16 marca na Krymie odbyło się referendum, w którym frekwencja była bardzo wysoka (83,1%), a 96,77% głosów (1,23 mln) opowiedziało się za ponownym przyłączeniem półwyspu do Rosji. Dwa dni później, 18 marca, Kreml oficjalnie zaanektował Krym jako część składową Federacji Rosyjskiej.

Tymczasem w innych częściach wschodu i południa Ukrainy nasiliły się demonstracje przeciwko nowemu reżimowi, uniemożliwiając Kijowowi przejście pełnej kontroli nad krajem. Zachodni sponsorzy Kijowa wywierali presję na nowy rząd, aby stłumił te protesty i umocnił kontrolę nad całym krajem. W rezultacie na początku marca 2014 r. Kijów zaczął wysyłać konwoje żołnierzy uzbrojonych w helikoptery, artylerię i czołgi w kierunku zbuntowanych regionów.

Mieszkańcy wschodnich regionów Doniecka i Ługańska zorganizowali się jednak, by powstrzymać ich natarcie. Ponieważ zwykli ukraińscy żołnierze niechętnie uciekali się do przemocy wobec swoich rodaków, te akty oporu cywilnego okazały się skuteczne, a reżim znalazł się w niebezpieczeństwie utraty kontroli nad południowymi i wschodnimi regionami kraju. 13 marca [junta szybko przystąpiła](#) do utworzenia bardziej agresywnej siły – liczącej 60 000 żołnierzy Gwardii Narodowej. Pod dowództwem nowego szefa bezpieczeństwa **Andrijego Paruby'ego** Gwardia Narodowa miała odgrywać na Ukrainie podobną rolę, jaką w Niemczech w latach 30. XX wieku odgrywały oddziały szturmowe **Ernsta Röhma**: miała przeprowadzać ataki na wszelkie elementy nielojalne wobec reżimu.

W tym samym czasie minister spraw wewnętrznych **Arsen Awakow** podjął się zadania wzmocnienia pozostałych sił zbrojnych Ukrainy, wprowadzając do niemal wszystkich regularnych jednostek co najmniej dwóch lub trzech skrajnie prawicowych radykałów, aby przełamać skrupuły żołnierzy związane z użyciem przemocy. Ci ludzie mieli towarzyszyć jednostkom regularnej armii, konfrontować się z protestującymi i egzekwować rozkazy junty.

[Jak relacjonował wówczas John Pilger w The Guardian](#), Ukraina została przekształcona w park rozrywki CIA, osobiście kierowany przez dyrektora CIA **Johna Brennana** w Kijowie, z dziesiątkami „jednostek specjalnych” z CIA i FBI tworzących „strukturę bezpieczeństwa” nadzorującą brutalne ataki na tych, którzy sprzeciwiali się lutowemu zamachowi stanu.

Operacja antyterrorystyczna (ATO) w Kijowie wywołuje wojnę domową na Ukrainie

W ten sposób stworzono warunki do wybuchu wojny domowej na Ukrainie. Należy jednak pamiętać, że presja na umocnienie kontroli junty nad Donbasem wyszła od międzynarodowego kartelu bankowego, a Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) pełnił rolę jego pośrednika.

Zaraz po zamachu stanu sekretarz skarbu USA Jacob Lew zaznaczył, że rozmowy Ukrainy z MFW mają kluczowe znaczenie. Lew spotkał się z przywódcą junty Arsenijem Jaceniukiem i zapewnił go, że jego rząd może liczyć na szerokie wsparcie międzynarodowe koordynowane przez MFW. Następnie Lew poinstruował szefową MFW Christine Lagarde, że Ukraina musi szybko zacząć wdrażać niezbędne „reformy strukturalne”. Dwa tygodnie po rozpoczęciu operacji ATO w Kijowie, w środę 30 kwietnia 2014 r., MFW zatwierdził [pakiet pomocowy dla Ukrainy o wartości 17 mld dolarów](#).

Środki z MFW, ale z pewnymi warunkami

Był to ten sam MFW, który zaledwie sześć miesięcy wcześniej był w stanie przeznaczyć jedynie 4 mld dolarów pomocy, podlegającej niezwykle surowym warunkom. Jednak dla nowego reżimu kwota 17 mld dolarów była do przyjęcia, tyle że tym razem z innymi warunkami. Dzień po zatwierdzeniu nowego pakietu pomocowego w [raporcie ekspertów](#) Funduszu wskazano na oczywisty problem:

„... rozwijająca się sytuacja na wschodzie i napięte stosunki z Rosją mogą poważnie zakłócić handel dwustronny i osłabić zaufanie inwestorów na dłuższy czas, pogarszając tym samym perspektywy gospodarcze. ... Jeśli rząd centralny straci skuteczną kontrolę nad wschodem, program będzie musiał zostać przeprojektowany.”

Artykuł CNBC zatytułowany [„MFW ostrzega Ukrainę przed utratą pomocy finansowej w przypadku utraty kontroli nad wschodem”](#) zauważał, że działania Kijowa były „politycznie motywowane przez kluczowych udziałowców MFW, aby wesprzeć „kamikadze” administrację Jaceniuka w jej wysiłkach reformatorskich”.

Jak ważna była rola MFW? 26 listopada 2014 r. [premier Jaceniuk powiedział, co następuje](#):

„Nasz rząd wznowił program działań i współpracy z Międzynarodowym Funduszem Walutowym, Europejskim Bankiem Odbudowy i Rozwoju oraz innymi bankami. Obecnie międzynarodowi inwestorzy nie są gotowi do wejścia na rynek tego kraju, ale międzynarodowe banki są gotowe nam pomóc. ... Bez pomocy międzynarodowej nie przetrwalibyśmy”.

Jednak aby uzyskać tę niezbędną pomoc od zachodniego kartelu bankowego, Kijów musiałby przejąć pełną kontrolę nad zbuntowanymi regionami wschodnimi, które generowały prawie 80% PKB kraju.

Chodzi (jak zawsze) o zabezpieczenia, głupcze!

Można by zapytać, dlaczego interesy bankowe tak bardzo zależały na tym, by kijowska junta zachowała kontrolę nad Donbasem? Nie miało to wiele wspólnego z wolnością i demokracją, a znacznie więcej z dużym przemysłem węglowym, hutnictwem żelaza, budową maszyn, przemysłem chemicznym, sektorem budowlanym, ogromnymi zasobami energetycznymi,

zróżnicowanym rolnictwem i gęstą siecią transportową – wszystko to stanowiło pożądaną zdobycz dla zachodnich interesów finansowych.

Co więcej, Donbas stanowił prawie [95% krajowych zasobów energetycznych](#) Ukrainy i około 30% jej zużycia energii. Około 90% rezerw węgla Ukrainy, które są szóstymi co do wielkości na świecie, znajduje się w basenie donieckim. Miało to kluczowe znaczenie dla planów dywersyfikacji energetycznej Ukrainy, sformułowanych przez OECD w 2011 roku. Plan zakładał podwojenie produkcji energii elektrycznej na Ukrainie do 2030 r. oraz przestawienie elektrowni ciepłych z gazu, który był dostarczany z Rosji, na węgiel krajowy.

Przejęcie kontroli nad Donbasem i Krymem było niezbędne do realizacji tego planu. Okazało się również, że Ukraina posiada trzecie co do wielkości zasoby gazu łupkowego, szacowane na 1,2 biliona metrów sześciennych. Jedno z dwóch dużych złóż, Yuzivska, znajduje się prawie w całości na terenie obwodów donieckiego i charkowskiego. Zachodni giganci energetyczni, tacy jak Chevron, Exxon, Halliburton i Shell, już wcześniej zwrócili uwagę na projekty we wschodnich obwodach Ukrainy.

Powstanie w Doniecku i Ługańsku pozbawiło je możliwości zagospodarowania tych zasobów, a ich bankierów – szanse na wykorzystanie tych surowców naturalnych jako zabezpieczenia kredytowego. Już w czerwcu 2014 roku koncern Royal Dutch Shell musiał zawiesić prace związane z poszukiwaniem gazu łupkowego na polu Juziwska, ponieważ rząd w Kijowie nie był w stanie zapewnić kontroli nad tym obszarem. Sześć miesięcy później firma musiała [całkowicie zrezygnować z tego projektu](#).

Podobnie [Chevron musiał porzucić własne plany](#) zagospodarowania zasobów energetycznych Ukrainy, których wartość szacowano na około 10 mld dolarów. Po aneksji Krymu przez Rosję Exxon Mobil musiał odłożyć na półkę swoje ambitne plany zagospodarowania podmorskich złóż gazu na Morzu Czarnym. Jego projekt Skifska o wartości 12 mld dolarów, z szacowanymi zasobami gazu wynoszącymi 3 biliony stóp sześciennych, miał rozpocząć wydobycie gazu w 2017 r., ale teraz znajdował się na suwerennym terytorium Rosji.

Cena demokracji i wolności

Nie można było po prostu pozostawić tych wszystkich zasobów w rękach zarozumiałych mieszkańców wschodniej Ukrainy. Trzeba było wykonać pewną pracę, a zachodni dyplomaci i „doradcy” zadbali o to, by odpowiednio popchnąć do działania swoich kijowskich agentów. Gdy tylko junta objęła władzę, do stolicy Ukrainy przybyła cała [rzesza wysokich rangą zachodnich urzędników](#), w tym **John Kerry**, dwukrotnie wiceprezydent **Joe Biden**, wielu „wysokich rangą urzędników amerykańskiego resortu obrony” oraz co najmniej siedem razy minister spraw zagranicznych Szwecji **Carl Bildt**, doradzając nowemu rządowi, jak zapewnić bezpieczeństwo kraju.

12 kwietnia 2014 r. dyrektor CIA **John Brennan** złożył tajną wizytę w Kijowie, aby spotkać się z kluczowymi urzędnikami junty. Najwyższy rangą oficer wywiadu Ukrainy **Andrii Telizhenko** zeznał, że w tym czasie otrzymał telefon z ambasady USA z prośbą o pomoc w zorganizowaniu spotkania, w którym mieli wziąć udział jego szef, pierwszy wicepremier **Vitaliy Yarma**, ambasador USA **Jeffrey Pyatt**, pełniący obowiązki prezydenta Ukrainy **Oleksandr Turchynov**,

szeft wywiadu zagranicznego **Victor Gvozd** oraz kilku innych wysokich rangą ukraińskich urzędników ds. bezpieczeństwa.

Telizhenko [stwierdził, że](#) „Brennan dał zielone światło na użycie siły wobec Donbasu” i omówił, „w jaki sposób Stany Zjednoczone mogłyby to wesprzeć... Brennan mówił o tym, jak Ukraina powinna postąpić... O planie utrzymania Donbasu w rękach Ukrainy... Ukraina musi podjąć zdecydowane, agresywne działania, aby nie dopuścić do rozprzestrzenienia się tego na cały region”. Już następnego dnia junta ogłosiła swoją brutalną „operację antyterrorystyczną” (ATO) przeciwko regionom rebeliantów, która rozpoczęła się właśnie tego dnia 12 lat temu.

Kim więc byli „główni udziałowcy” MFW?

Jak donosi CNBC, dziś wiemy, że działania Kijowa były „politycznie motywowane przez kluczowych udziałowców MFW, aby wesprzeć administrację „kamikadze” Jaceniuka w jej wysiłkach reformatorskich”. Biorąc pod uwagę, że operacja ATO w Kijowie wywołała wojnę domową na Ukrainie, powodując ponad 14 000 ofiar, ciekawie byłoby wiedzieć, kim byli ci „kluczowi udziałowcy MFW”.

Należy pamiętać, że zamach stanu z 2014 r. i operacja ATO w Kijowie doprowadziły do konfliktu, który ostatecznie przerodził się w pełną wojnę między Ukrainą a Rosją, powodując ponad milion ofiar i niemal całkowite zniszczenie gospodarki i społeczeństwa Ukrainy. Bez wątplenia konflikt ten będzie się nadal rozprzestrzeniał i może ostatecznie doprowadzić do kolejnej wyniszczającej wojny światowej na kontynencie europejskim.

Ustalenie tożsamości „kluczowych udziałowców” nie powinno być zbyt trudne, jeśli chcielibyśmy zapobiec dalszej eskalacji wojny. Dzisiaj znamy nawet nazwisko jednej z podejrzanych, dzięki jej korespondencji z jej ulubionym pracownikiem, Jeffreyem Epsteinem: **Arianne de Rothschild**, dyrektorka generalna Edmond de Rothschild Group. Oto wymiana e-maili między nimi zaledwie trzy dni po rozpoczęciu przez Kijów operacji ATO:

From: "A. de Rothschild" <[REDACTED]>
To: Jeffrey Epstein <jeevacation@gmail.com>
Subject: Re:
Date: Tue, 18 Mar 2014 20:55:03 +0000

Hi Jeff, very long day sitting on bank board... Nbers are ok but not satisfactory to me . And i m putting them under pressure to be more innovative about asset mgt funds while restructuring . I m in a dinner with a client. Fed up ! I miss our talks and hope you re well. Will be at home tomorrow night, will you be free ? And lets discuss Ukraine

Sent from my iPhone

On 18 mars 2014, at 16:40, "Jeffrey Epstein" <jeevacation@gmail.com> wrote:

ukraine upheaval should provide many opportunitites , many

Translacja:

Cześć Jeff, bardzo długi dzień w zarządzie banku... Liczby są w porządku, ale mnie nie satysfakcjonują. I jestem na kolacji z klientem. Mam dość! Tęsknię za naszymi rozmowami i mam nadzieję, że masz się dobrze. Będę w domu jutro wieczorem, będziesz wolny? Porozmawiajmy o Ukrainie.

Wysłano z mojego iPhone'a.

18 marca 2014 r. o 16:40, „Jeffrey Epstein” napisał:

Zamieszki na Ukrainie powinny zapewnić wiele operacji, wiele...

Biorąc pod uwagę szacowaną wartość zabezpieczeń Ukrainy wynoszącą 10–12 bilionów dolarów, rzeczywiście pojawiłoby się „wiele możliwości, naprawdę wiele”.

Aby dowiedzieć się więcej o raportach TrendCompass, zapraszamy do odwiedzenia naszej głównej [strony internetowej TrendCompass](#). Zachęcamy również do zapoznania się z naszą stroną z instrukcją obsługi TrendCompass. Dla inwestorów z USA: w pełni zarządzany portfel inwestycyjny oparty na strategii I-System TrendFollowing jest dostępny u naszego partnera doradczego ([więcej na ten temat tutaj](#)).